

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผีกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึง และลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและเบ่งบานสม่ำเสมอ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความช่วยเหลือจากพ่อและลูกจะไม่มีวันเหี่ยวเฉา
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีความสุขซึ่งใดในขณะที่ผ่านชีวิตนักเรียนของพระเจ้านี้?
- คำตอบ:** รักษาความสุขซึ่งไว้อย่างสม่ำเสมอว่า ด้วยการศึกษาศึกษานี้ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ใช้ชีวิตนี้ในการหัวเราะ เล่น และร่ายรำการร่ายรำของความรู้ที่กลายเป็นทายาทและเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอที่จะกลายเป็นดอกไม้ วิทยาลัยนี้เป็นไปสำหรับการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ที่นี้พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องสอนด้วยเช่นกัน ลูกต้องสร้างปวงประชาของลูก เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นราชาได้ พ่อมีการศึกษาอยู่แล้ว ท่านไม่จำเป็นต้องศึกษา
- เพลง:** อย่าลืมนวันเวลาในวัยเด็กของลูก...

โอมชานติ เพลงนี้เป็นไปสำหรับลูกเป็นพิเศษ แม้ว่าจะเป็นเพลงจากภาพยนตร์ แต่บางเพลงก็เป็นเพลงสำหรับลูกๆ โดยเฉพาะ เมื่อลูกๆ ที่มีค่ารับฟังเพลงนี้ ความหมายที่แท้จริงของเพลงนี้ควรปรากฏในหัวใจของลูก เป็นเพราะลูกได้กลายเป็นลูกของท่านที่พ่อพูดว่า “ลูกผู้เป็นที่รักของพ่อ” เป็นเพียงเมื่อลูกได้กลายเป็นลูกของท่านเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถจดจำมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อได้ หากลูกไม่ได้กลายเป็นลูกของท่าน ลูกก็ต้องลำบากในการจดจำท่าน เด็กๆ จะตระหนักว่าพวกเขาจะได้รับมรดกจากพ่อของเขาในอนาคต ที่นี้,นี่คือราชาโยคะ ไม่ใช่ประชาโยคะ(โยคะที่จะกลายเป็นปวงประชา) ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงเหล่านั้นในอนาคต ลูกคือลูกๆ ของท่าน ลูกต้องลิ้มเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกทุกคน ฯลฯ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่ควรจะได้รับมรดก ลูกอย่าได้แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก ลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นเมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ที่ลูกมีประเภทผิดๆ มากมายของความคิดชั่วร้ายที่ทำให้ลูกตกลงมา เมื่อลูกเฝ้าแต่ผีกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะคงอยู่สดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ และเบ่งบานเหมือนดอกไม้ เป็นเพราะลูกซึ่งเป็นดอกไม้ไม่มีที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกจึงเหี่ยวเฉา เมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญ พ่อก็ช่วยเหลือพ่อจะช่วยลูกด้วยวิธีใดถ้าลูกไม่ได้เป็นลูกของท่าน? เพราะดวงวิญญาณเช่นนั้นอนุญาตให้มาและราวันกลายเป็นแม่และพ่อของพวกเขา พวกเขาจึงได้รับการช่วยเหลือจากมายาราวันให้ตกลงมา ดังนั้นทั้งเพลงนี้ “อย่าได้ลืมนวันเวลาในวัยเด็กของลูก” ถูกแต่งขึ้นสำหรับลูกๆ ลูกต้องจดจำพ่อ หากลูกไม่จดจำท่าน ลูกอาจจะยิ้มในวันนี้ แต่ลูกจะร้องไห้ในวันพรุ่งนี้ ด้วยการจดจำท่านลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ลูกๆ รู้ว่า คัมภีร์เดียวที่มีบางถ้อยคำที่ลูกต้องแม่นยำคือกิตะ ได้มีการเขียนไว้ว่า “หากลูกตายในสนามรบ ลูกจะไปสวรรค์” นี้ไม่ใช่ประเด็นของการบรรพราที่รุนแรง ลูกๆ ต้องเอาชนะมาด้วยการรับพลังจากพ่อ ดังนั้นอย่างแน่นอนลูกต้องจดจำพ่อ เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงอาวุธที่เป็นวัตถุไว้ พวกเขาได้ยื่นคำว่า “ดาบแห่งความรู้ ลูกศรแห่งความรู้” และดังนั้นจึงแสดงภาพของลูกศรที่เป็นวัตถุ ขณะที่ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความรู้จริงๆ ที่จริงไม่มีใครสามารถมีอาวุธมากมายได้ ฯลฯ ดังนั้นนี่คือสนามรบนั้น ลูกต้องอยู่ในโยคะ รับพลังและเอาชนะกิเลส ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะจดจำมรดกด้วยเช่นกัน เพียงทายาทเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดก หากลูกไม่กลายเป็นทายาท ลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา นี่คือราชาโยคะ ไม่ใช่ประชาโยคะ ไม่สามารถมีใครให้คำอธิบายนี้ได้นอกจากพ่อ พ่อพูดว่า “เพื่อจะมาที่นี้ พ่อต้องรับการคำจุนของร่างกายที่ธรรมดานี้ พ่อจะสามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ โดยไม่ได้รับการคำจุนของวัตถุใดๆ ได้ได้อย่างไร?” เมื่อดวงวิญญาณจากร่างกายของเขา ก็ไม่สามารถมีการสนทนาใดกับเขาได้ เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณนั้นนำร่างอื่นมาใช้ ถือกำเนิด และเติบโตขึ้นเล็กน้อย ที่สติปัญญาของเขาจึงจะเปิดขึ้นอีกครั้ง เด็กเล็กๆ นั้นถึงอย่างไรก็บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีกิเลสเลย ชันยาสซีป็นบันไดนั้นแล้วก็ลงมา พวกเขาเข้าใจว่าชีวิตนั้นคืออะไร เป็นเพราะเด็กๆ นั้นบริสุทธิ์ที่พวกเขาได้รับการจดจำว่าทำดีเทียบเท่ากับมหามะ ดังนั้นลูกๆ เข้าใจว่าเมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกก็จะไปและกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกเคยเป็นเช่นนั้นมาก่อนหน้า และลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูก นักเรียนมีความคิดเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่เป็นลูกของบาบา ผู้ที่สวมวิกัดดี เชื้อฟังและทำตามศรัทธา มิฉะนั้นพวกเขาก็จะไม่ประกาศสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูงส่ง ครูผู้นี้มีการศึกษาอยู่แล้ว ไม่ใช่ท่านศึกษาเล่าเรียนแล้วมาสอน ไม่เลย ครูผู้นี้มีการศึกษาอยู่แล้ว ท่านถูกเรียกว่าผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่มีใครมีความรู้ที่ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกก่อนอื่นต้องมีศรัทธาว่าท่านคือพ่อ หากสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน พวกเขาก็จะมีความขัดแย้งภายในบางประการ

อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ บาบาก็อธิบายแล้วว่า เมื่อลูกเข้ามาสู่ตักของพ่อ ความเจ็บป่วยของกิเลสเหล่านี้ก็จะปะทุขึ้นด้วยความแรงมากยิ่งขึ้น หมอยาสมุนไพรบอกลูกว่า ก่อนอื่นความเจ็บป่วยจะปะทุขึ้นมา พ่อบอกด้วยว่า: เมื่อลูกกลายเป็นลูกของبابา ความเจ็บป่วยของสำนักที่เป็นร่าง ความโกรธ และตัณหาราคะ ฯลฯ ก็จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น ลูกจะได้รับการตรวจสอบได้อย่างไร? หากลูกสับสนเกี่ยวกับประเด็นใด ให้เฝ้าแต่ถาม! เป็นเมื่อลูกทรงพลังที่มายาจะชกลูกอย่างหนักมากเพื่อทำให้ลูกล้มลง ลูกอยู่ในการแข่งชกมวย หากลูกไม่กลายเป็นลูกของبابา ก็ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับการแข่งชกมวย ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเฝ้าแต่จมอยู่ในความคิดที่มีกิเลสของตนเอง และไม่ได้รับความช่วยเหลือ บาบาก็เข้าใจว่า เมื่อลูกพูด “มามาและبابา” ลูกก็ได้กลายเป็นลูกๆของพ่อ และสิ่งนั้นมันคงอยู่ในหัวใจของลูกว่านี่คือพ่อทางจิตของลูก อย่างไรก็ตามแม้ว่านี่คือสนามรบ ลูกก็ต้องไม่หวาดกลัวหรือสงสัยว่าลูกจะสามารถทนต่อพายุได้หรือไม่ นั่นเรียกว่าอ่อนแอ ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับสิงโตในสิ่งนี้ ลูกต้องยอมรับการกำหนดที่ดีที่ลูกได้รับมาเพื่อความเพียรพยายามของลูก ลูกควรถามพ่อ มีลูกๆ มากมายที่เขียนถึงبابาเกี่ยวกับสภาพของพวกเขา เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้ประสาศนียบัตรแก่ลูกได้ ลูกอาจจะสามารถซ่อนเร้นสิ่งนั้นจากผู้อื่นได้ แต่ลูกไม่สามารถซ่อนสิ่งนั้นจากชีพาบาได้ แม้ว่าหลายคนพยายามที่จะซ่อนมัน แต่ก็ไม่สามารถมีสิ่งใดซ่อนเร้นจากท่านได้ ผลของสิ่งที่ดีนั้นดี และผลของสิ่งไม่ดีก็ไม่ดี ในยุคทองและยุคเงินทุกสิ่งนั้นดี เป็นที่นั่นที่มีสิ่งดีและไม่ดี เช่นเดียวกับมีบาปและบุญอยู่ด้วย ไม่มีการให้ทานหรือการทำบุญที่นั่น มีเพียงรางวัลของลูกเท่านั้น เมื่อลูกอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ที่นี้ บาบาก็ให้ผลตอบแทนของสิ่งนั้นแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกต้องทำตามพ่อ หากลูกทำสิ่งใดผิด ลูกก็ประณามชื่อของพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงได้รับคำสอนด้วยเช่นกัน ทุกคนต้องกลายเป็นเหมือนกับรูปและบาซัน (เป็นตัวของโยคะผู้ที่ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) บาบาก็สอนความรู้นี้แก่ลูกดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกก็ต้องประพรมความรู้นี้ให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกบราห์มินที่แท้จริงต้องถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับคัมภีร์อื่นใด กิตะคือคัมภีร์หลัก ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆของกิตะ ไม่มีใครได้รับประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น ไม่มีใครสามารถพบพ่อได้ด้วยการศึกษาสิ่งเหล่านั้น พ่อมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อสอนความรู้ที่ง่ายตาย และโยคะที่ง่ายตายแก่ลูก กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ แต่ลูกได้รับมรดกของลูกด้วยการศึกษากิตะที่แท้จริงนี้ ศรีภคชะได้รับมรดกของเขาเช่นกันด้วยการศึกษากิตะนี้ พ่อแห่งกิตะ ผู้เป็นผู้สร้างให้มรดกของลูกแก่ลูก ลูกไม่ได้รับมรดกจากคัมภีร์กิตะ เพียงผู้เดียวที่สามารถเป็นผู้สร้าง ทุกคนอื่นเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง คัมภีร์อันดับหนึ่งคือกิตะ ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากคัมภีร์ที่มากมายหลังได้ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกโดยตรง ทุกคนจะได้รับมรดกของการหลุดพ้นของพวกเขา; ทุกคนต้องกลับบ้าน อย่างไรก็ตามลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ด้วยการศึกษาเล่าเรียน แล้วก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหน พ่อมาที่นี้ด้วยตนเองเพื่อสอนลูก ถ้าลูกไม่มีศรัทธาในตัวผู้ที่กำลังสอนลูก แล้วลูกจะเข้าใจอะไร? ลูกจะสามารถได้รับสิ่งใด? อย่างไรก็ตาม หากลูกเฝ้าแต่รับฟังพ่อ ความรู้นี้ก็ไม่มีวันลูกทำลาย ยิ่งลูกได้รับความสุขมากเพียงใด ลูกก็จะยิ่งให้ความสุขแก่ผู้อื่นมากเพียงนั้น ลูกต้องสร้างปวงประชาเช่นกัน เพื่อที่ตัวลูกเองจะสามารถกลายเป็นราชา “ชีวิตของเราคือชีวิตนักเรียน” ลูกหัวเราะ เล่น และร่ำรำในการร่ำรำของความรู้ที่นี้ แล้วลูกก็ไป และกลายเป็นเจ้าชาย ลูกๆนักเรียนรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นเจ้าชาย และดังนั้นองศาของความสุขของลูกควรจะสูงขึ้น วิทยาลัยนี้เป็นไปสำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิง ที่นั่น วิทยาลัยสำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิงนั้นแยกกัน พวกเขาไปที่นั่นด้วยพาหนะที่บินได้ของพวกเขา(วิมาน) พาหนะที่บินได้ มีระบบป้องกันความผิดพลาด สิ่งเหล่านั้นไม่เคยพัง ไม่มีอุบัติเหตุรูปแบบใดจะเคยเกิดขึ้นที่นั่น สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ประการแรกโยคะสติปัญญาของลูกต้องอยู่ในโยคะกับพ่อ ประการที่สองลูกต้องให้ชาวทั้งหมดของลูกแก่พ่อ ลูกต้องบอกท่านว่า มีก้นที่ใต้เปลี่ยนจากหนามเป็นดอกตูม ลูกต้องรักษาการเชื่อมโยงที่ลูกต้องแมนยำกับพ่อ เพื่อที่ครูจะสามารถให้การกำหนดแก่ลูกต่อไปได้ ใครจะกลายเป็นทายาทและทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้? บางดวงวิญญาณอาจจะเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกตูม แต่เป็นเพียงเมื่อพวกเขากลายเป็นลูกของبابาเท่านั้น ที่พวกเขากลายเป็นดอกไม้ มิฉะนั้นพวกเขาก็จะคงอยู่อย่างป็นดอกตูมเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าพวกเขาจะกลายเป็นหนึ่งในปวงประชา ลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลา นี้ ไม่ใช่ว่าลูกสามารถคว้าจับหางของคนที่กำลังวิ่งอยู่ข้างหน้าลูกได้ นั่นคือสิ่งที่ผู้คนของบาร์ตเชื่อ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการจับหาง ลูกได้รับผลของสิ่งใดก็ตามที่ลูกทำ ความเพียรพยายามอะไรก็ตามที่ลูกทำ รางวัลของสิ่งนั้นจะถูกสร้างขึ้นเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ลูกจะแก่ลงอย่างแน่นอน แต่จะไม่มีตายก่อนเวลา สถานภาพนั้นสูงมาก พ่อเข้าใจว่าเมื่อโชคของบางดวงวิญญาณเป็นพิเศษได้เปิดขึ้น และเขาได้กลายเป็นทายาท เวลานั้นเขากำลังทำความเพียรพยายาม แต่เขาก็รายงานต่อบาบาก็เกี่ยวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้น และเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น ลูกแต่ละคนต้องส่งซาร์ทของลูก ไม่มีการทำความเพียรพยายามมากนักในสัทซังอื่นๆ บาบาก็ทำให้เด็กเล็กๆ กลายเป็นผู้นำศาสน์ ผู้ที่นำศาสน์นั้นก็เป็นที่ต้องการในสงครามเช่นกัน นี่คือนสนามรบ เมื่อลูกรับฟังبابาด้วยตนเองที่นี้ ลูกสนุกกับสิ่งนี้มากและหัวใจของลูกก็มีความสุข ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกไปสู่ความเป็นมิตรของนกกกระสา ความสุขนั้นก็หายไป ข้างนอกมีฝุ่นของมายา และเหตุนี้เองลูกต้องเข้มแข็ง บาบาสอนลูก

ด้วยความรักอย่างมาก ท่านให้สิ่งอำนวยความสะดวกมากมายแก่ลูก มีหลายคนที่พูดว่า: “สิ่งนี้ดี สิ่งนี้ดี” แล้วพวกเขาก็หายไป มีน้อยมากในพวกเขาที่สามารถยืนขึ้นได้อีกครั้ง ที่นี้ลูกต้องมีความซาบซึ้งของความรู้นี้ มีความมีเมตตาของแอลกอฮอล์ด้วยเช่นกัน เมื่อคนที่ล้มละลายมาเหล้า และอยู่ในอาการมีเมตตาอย่างสมบูรณ์ เขาก็คิดว่าเขาคือราชาเหนือราชา ที่นี้ ลูกๆ ได้รับน้ำทิพย์หนึ่งแก้วทุกวัน ในแต่ละวันลูกได้รับประเด็นต่างๆ ให้สร้างสม จนลึกลงในสติปัญญาของลูกเฝ้าแต่เปิดขึ้น ดังนั้น ภายใต้ทุกสถานการณ์ ลูกต้องฟังหรืออ่านมุรลีย์ ผู้คนศึกษาที่ตะทุกวัน ที่นี้ด้วยลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพ่อทุกวัน ลูกควรถามว่า: “อะไรคือสาเหตุที่ฉันไม่สามารถทำความก้าวหน้าได้? ลูกควรมาที่นี้และทำความเข้าใจ ผู้ที่มีศรัทธาเต็มเปี่ยมว่า ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อของเรา คือผู้ที่จะมา ไม่ใช่ว่าพวกเขาทำความเพียรพยายามเพื่อให้สติปัญญาของพวกเขาพัฒนาศรัทธาขึ้น มีเพียงศรัทธาเต็มเปี่ยมเท่านั้น ไม่สามารถมีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนี้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ลูกได้รับมรดกจากท่าน หลายพันคนศึกษาเล่าเรียน แต่พวกเขาก็ยังคงถามว่าพวกเขาจะสามารถมีศรัทธาได้อย่างไร ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าผู้ที่อับโชค ดวงวิญญาณที่มีโชคคือผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่อและยอมรับท่าน หากราชาพูดกับเด็กว่า “ขอให้ฉันรับเลี้ยงเธอ” เด็กนั้นก็จะมีศรัทธาในทันทีที่เขาถูกรับเลี้ยง เขาจะไม่ถามว่า “ฉันจะมีศรัทธาได้อย่างไร?” นี่คือนายโศก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ และดังนั้นท่านกำลังทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ หากลูกไม่มีศรัทธา แล้วนั้นก็ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ดังนั้น ใครอื่นจะสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้เล่า? หากลูกไม่ยอมรับท่าน ลูกจะสามารถทำความเพียรพยายามได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเช่นนั้นก็เพียงแต่เดินกระโผลกกระเผลก ผู้คนของบารัตได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดดวงจรแล้วดวงจรเล่า เหล้าเทพดำรงอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ไม่มีอาณาจักรแท้จริงในยุคเหล็ก เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ และดังนั้น หากพ่อไม่ทำให้โลกนี้เป็นโลกที่บริสุทธิ์ แล้วใครจะทำล่ะ? หากไม่อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะไม่เข้าใจ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจว่า ลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในรางวัลแห่งอาณาจักรของพวกเขาเมื่อไหร่และอย่างไร เป็นเพียงเพราะการกระทำที่พวกเขาได้ทำในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของพวกเขาเท่านั้น ที่พวกเขาจึงประกาศสิทธิ์ในรางวัลนั้น ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ในขณะที่โลกนี้เวลานี้เป็นนรก อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนการกระทำที่สูงส่งเช่นนั้น และสอนราชาโยคะแก่ลูกได้ เพราะว่าเป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน พ่อจึงกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านจะไม่สอนราชาโยคะในยุคทองแดง ยุคทองจะไม่มาหลังยุคทองแดง ที่นี้พวกเขาเข้าใจอย่างดีมาก แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอก พวกเขาก็กลับมาว่างเปล่า เป็นราวกับว่าเพชรพลอยทั้งหมดหล่นลงไป และทั้งหมดที่หลงเหลืออยู่ในกล่องของเขาคือก้อนกรวด ถ้าในขณะที่กำลังรับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณช่องแวงในกิเลส เขาก็สูญเสียทุกสิ่ง เพชรพลอยแห่งความรู้นี้ก็ถูกลบออกไปจากสติปัญญาของเขาหลายคนเขียนและพูดว่า: “บาบา จากการที่ได้ทำความเพียรพยายามมา วันนี้ลูกได้ตกลงไป” หากลูกตกลง ก็หมายความว่าลูกได้ประณามตัวลูกเอง และวงศ์สกุลของลูก ลูกได้ขีดฆ่าโชคของลูก พ่อของใครบางคนที่ทำผิดที่บ้านจะพูดว่า: เป็นการดีเสียกว่าถ้าลูกคนนั้นตายไป ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จึงพูดว่า: อย่าได้ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล หลังจากให้ทานกิเลสทั้งห้า หากลูกนำสิ่งเหล่านั้นกลับคืนมา สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามและได้รับชัยชนะ หากลูกบาดเจ็บ จงยืนขึ้นอีกครั้ง! หากลูกถูกทำให้ล้มลงซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกก็จะพ่ายแพ้และสิ้นสติ พ่ออธิบายน้อยมาก แต่อย่างน้อยพวกเขาก็ควรจะอยู่ที่นี้ มายานี้มันฉลาดมาก หากหลังจากสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์แล้ว ลูกตกลงมา ลูกก็จะเจ็บปวดอย่างมาก เพียงเมื่อลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เท่านั้น ที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากได้ ยามที่เคยมีความบริสุทธิ์ ดวงดาวแห่งโชคของบารัตก็เปล่งประกาย เวลานี้ มีความมืดอย่างที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์เตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่อยู่ในสนามรบนี้ ลูกต้องไม่หวาดกลัวมายุ ลูกต้องยอมรับการกำหนดที่ดี ที่พ่อให้กับลูกเพื่อทำความเพียรพยายาม จงสวามิภักดิ์ และเชื่อฟัง และเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา
2. เพื่อที่จะรักษาความซาบซึ้งทางจิต ดูดซับน้ำทิพย์แห่งความรู้หนึ่งแก้วที่ลูกได้รับทุกวัน รับฟังหรืออ่านมุรลีย์ทุกวัน เพื่อคงอยู่อย่างมีโชค อย่าได้มีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกคงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆ และมีประสบการณ์ของสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตเช่นพ่อบราห์มา

ขณะที่ทำทุกสิ่ง พอบราห์มาไม่ได้ติดกับอยู่ในบ่วงกรรมใดๆ ขณะที่เต็มเต็มความรับผิดชอบของความสัมพันธ์ ท่านไม่ปล่อยให้ตนเองถูกผูกในบ่วงพันธะใดๆของความสัมพันธ์เหล่านั้น ท่านยังคงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของความมั่งคั่งและสิ่งอำนวยความสะดวกด้วยเช่นกัน ขณะที่ดูแลความรับผิดชอบของท่าน ท่านได้มีประสบการณ์ของสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ทำตามพอในวิธีเดียวกัน อย่าได้ถูกผูกด้วยบ่วงพันธะใดของบัญญัติกรรมในอดีต อย่าแม้แต่ได้รับอิทธิพลจากสันสการ์หรือธรรมชาติใดๆ หรือเข้าไปสู่บ่วงพันธะของการประทับใจหรือเก็บกดใด ๆ แล้วลูกจึงจะกล่าวได้ว่า เป็นอิสระจากบ่วงกรรมและหลุดพ้นในชีวิต

คติพจน์:

เพื่อที่จะรักษาตนเองให้ปลอดภัยในบรรยากาศหาโมกฺนี้ ฝึกฝนสังเกตละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่
ละวาง

***** โอม ขานติ *****